DUBIA THEOLOGICA,

In genere

TRINITARIIS

Mota:

Quibus ſub finem addita ſunt quædam, in Specie, REFORMATIS

Mota,

A JOANNE BECIO, M. Z.

Paſtore olim Reformato in *Brabantia*.

ELEUTHEROPOLI,

Anno Æræ Chriſtianæ M. DC. LXXXVII.

DUBIA THEOLOGICA,

In genere

TRINITARIIS

Mota:

I. Super *Trinitate*, in genere.

1. CUm Unicus duntaxat nobis *Altiſſimus Deus* ſit, *Pater* ſcil. Domini noſtri *Jeſu Chriſti*, ex quo omnia, & nos in illum, ſecundum 1 *Cor*. 8. 6.
Qui poſſit dari *Trinitas*, quæ *Altiſſimus Deus* ſit, cum *Trinitas*, Pater hic Domini noſtri *Jeſu Chriſti* non ſit?

2. Cum *Deus*, & *Pater* Domini noſtri *Jeſu Chriſti Jehova*, & *Unicus* quidem *Jehova* ſit?
Qui *Trinitas*, *Jehova*, & *Unicus* quidem *Jehova*, dici poſſit, quandoquidem *Trinitas*, Deus, & Pater Domini noſtri *Jeſu Chriſti* non eſt?

Si pro more ſolito reſpondeatur, *Patrem* Chriſti eſſe *Jehovam perſonaliter*; *Trinitatem* vero *eſſentialiter*: *Quæritur*, unde duplex ille, & diſtinctus *Iehova*, *Iehova* nempe *perſonaliter*, & *Jehova eſſentialiter*, quorum unus non eſt alter, ſit, cum *Scriptura* doceat, *Jehovam* Deum noſtrum eſſe *unicum Jehovam*, *Deut*. 6. 4.?

3. Cum *Deus*, & *Pater* Domini noſtri *Jeſu Chriſti* ſit unicus *Altiſſimus Deus*; Qui præter ipſum duæ aliæ infinitæ perſonæ dari poſſint, quæ & ipſæ *Altiſſimus Deus* ſint?

Qui etiam *unitas* illius *Altiſſimi Dei* defendi poſſit

ſi præter ipſum duæ tales infinitæ perſonæ dentur, quæ *præter* hunc *Chriſti Patrem* etiam *Altiſſimus Deus* ſint, una cum ipſo *Trinitatem* facientes?

4. Si detur *Trinitas*, An non probabile ſit quod *Chriſtus*, qui dixit, *nemo bonus niſi unus*, nempe *Deus*, *Matt.* 19. 17. dixiſſet, *nemo bonus niſi tres*, nempe *Deus*?

Qui etiam *Matt.* 6. nos docuit, preces dirigere ad unum, nempe ad *Patrem* ſuum, docuiſſet nos preces dirigere ad tres, ad *Patrem* ſuum; *ſe ipſum*; & ad *Spiritum* S.?

5. Qui tres poſſint eſſe αὐτόθεοι, cum unus tantum αὐτόθεος (ſeu, *Deus à ſe*) ſit?

6. Si tres perſonæ ſint ab invicem diſtinctæ, & infinitæ per eſſentiam infinitam, quam dicuntur habere totam, cum eſſentia impartibilis ſit;
Qui negari poſſit tres illas diſtinctas, infinitas perſonas, tres diſtinctos, infinitos *Deos* eſſe, cum ejuſmodi infinita divina perſona nil aliud ſit, quam infinitus *Deus*, & ejuſmodi tres nil aliud, quam tres infiniti *Dii*?

7. Quomodo tres poſſint eſſe perſonæ æternæ, infinitæ, omnipotentes, omniſcientes, ac per *characteriſticas* proprietates ab invicem diſtinctæ, cum *Deus* ſit Unicus, & ſimpliciſſimus abſque ullâ compoſitione?

8. Si tres divinæ perſonæ ſint eſſentiâ eædem, (ne compoſitio admittatur) An inter ſe quoque ſint eædem, ſecundum illud Dialecticorum, *quæ ſunt eadem uni tertio, ea inter ſe ſunt eadem?*

9. Cum opera *Trinitatis* ad extra cenſeantur indiviſa, ac unaquæque trium perſonarum (ut opinio eſt) opem ferre poſſit; cur ope unius non contenti *Trinitatis* totius auxilium nonnunquam implorent *Trinitarii* cum ſuo *Auguſtino*, qui totius *Trinitatis* invocatione librum *Soliloquiorum* ita concluſit; *ô tres*

co-

coæquales, *& coæternæ perſonæ*, *&c.*

10. Quandoquidem dogma de *Trinitate*, præcipuum Chriſtianæ Religionis fundamentum, & abſolutè neceſſarium dicitur, cujus negatio pernitioſa; An dogma illud *Myſterium* dici poſſit?

Si *ſic*, ubi in *Sacris* ita dicatur?

Quomodo etiam adverſus *Romano - Catholicos* defendi poſſit, *S. Scripturam*, in omnibus ad ſalutem ſcitu neceſſariis, eſſe perſpicuam?

Quomodo etiam *Paulus Rom.* 16.25,26. potuerit dicere, *Myſterium* Evangelii quod à temporibus ſeculorum tacitum fuit, nunc ultimis temporibus eſſe patefactum & cunctis gentibus innotuiſſe?

Si *non* poſſit dici *Myſterium*; An igitur, cum *Argumentis* in arctum coguntur *Adverſarii*, & ad tacendum adiguntur, confugere ipſis liceat ad *Myſterium*, ac dicere, *Myſterium eſt*, *quod*, *etiamſi ſuperet captum noſtrum*, *credere nihilominus nos oporteat?*

An id etiam non ſit cum *Pontificiis* velificari, qui *Miſſam*, aliaque quam plurima *Myſterium* vocent?

2. in Specie;

1. Super *Deo*, *Altiſſimo* nimirum.

1. QUomodo *Jehova Echad* de quo *Deut.* 6. 4. poſſit conſtare ex eſſentiâ, & tribus perſonis, cum quoad numerum ſit *unicus*, non *tres*, aut *Trinus*; qui *Unicus* abſolute ſimplex eſt, per conſequens non compoſitus ex eſſentiâ, & tribus perſonis quæ ab eſſentiâ differre dicuntur, ut aliquid anguſtius & determinatum differt ab eo, quod indeterminatum eſt; *Synop. Prof. leyd. pag.* 80. 81. Quæ perſonæ rurſus componuntur, ex eſſentiâ, & certo ſubſiſtendi modo, qui ſubſiſtendi Modus

quam plurimum ab eſſentiâ differt; eſſentiâ enim *unica* dicitur, Modus ſubſiſtendi *triplex?*

2. Quomodo *eſſe a ſe* (ſeu, *Aſeitas*, vt *Trinitatis* defenſores loquuntur) poſſit dici *characteriſtica* proprietas *Patris*, cum & *filius* dicatur *Deus a ſe*, & præter ipſum, tertia perſona, *Spiritus S.?*

3. Quomodo *Pater* filium ex eſſentiâ genuerit; *libere*; an, *neceſſariò?*

Si *libere*, An igitur potuerit non gignere filium?

Si *neceſſario*, An igitur, qui abſolutus Dominus eſt, debuerit (ſeu) coactus fuerit gignere filium?

4. Cum *pater* filium ex eſſentiâ genuerit, *Quæritur*, An genuerit *exiſtentem*; an, *non exiſtentem?*

Si *exiſtentem*; An non abſurdum, & impoſſibile ſit, gignere eum, qui omnino exiſtit?

Si *non exiſtentem*; Quomodo Filius poſſit eſſe ab æterno, & generatio ejus æterna?

5. An Altiſſimus Deus, *Pater Chriſti*, qui ab æterno dicitur Filium ex eſſentiâ genuiſſe, in æternum (cum in ipſum nulla cadat mutatio) ipſum ita geniturus ſit?

Si *ſic*; An igitur filius iam omnino perfecte ſit genitus aut unquam perfecte genitus erit, cum æternitas fine careat, & quod in æternum ſit nunquam complementum accipiat; atque ad ultimam, ſeu, abſolutam perfectionem perveniat?

6. Quandoquidem *Pater* ex eſſentiâ (ut opinio eſt) Filium genuit, ipſique totam eſſentiam communicavit, cum ea impartibilis ſit;

Quæritur, Quomodo ſibi totam eſſentiam retinuerit cum eſſentia divina una duntaxat numero dicatur?

2. Super filio Dei, *Chriſto.*

1. CUm *Deus*, & *Pater* Domini noſtri *Jeſu Chriſti*, *Jehova*, & *Unicus* quidem *Jehova* ſit. Quomodo *Chriſtus* qui alius ac *Pater* eſt, *Jehova*, & *Unicus* quidem *Jehova* ſit?

2. Quomodo *Chriſtus* poſſit eſſe *Jehova*, cum filius *Jehovæ* ſit, ac filius alius ſit, quam *Jehova*, cujus filius eſt?

3. Qui *Chriſtus* poſſit eſſe *Jehova*, cum ex mente *Trinitatis* Defenſorum, *Iehova* ſit *Triunicus* Deus, *Pater*, *Filius*, & *Spiritus S. Chriſtus* autem non ſit *Triunicus Deus*, ſed unus ſolummodo (ut opinio eſt) illorum trium?

4. Cum *Pater Chriſti* in ſummo gradu abſolute *Deus* ſit, imo ita *Deus* ſit, ut ipſius *filii Deus* ſit, ſecundum *Mich.* 5. 3.
Chriſtus verò non ita *Deus* ſit, ut ipſius *Patris Deus* ſit, ſed limitate; Qui *Chriſtus* poſſit eſſe *Altiſſimus Deus*?

5. Quandoquidem Chriſtus *Altiſſimum Deum* orat pro nobis; Quomodo ipſe *Altiſſimus Deus* eſſe poſſit, cum nemo ſe ipſum oret, ſed alium?

6. Si *Chriſtus* idem *Deus* ſit qui *Pater* eſt,
An eandem *Naturalem Iuſtitiam punitivam* habeat, quam *Pater* habere dicitur?
Si *ſic*; An igitnr, cum ex amore in mundum pro mundo moreretur, cum *Patre* generi humano infenſus fuerit, ac propter hanc juſtitiam ipſi ſatisfieri debuerit, ut *Adverſarii* opinantur *Patrem* mundo fuiſſe infenſum, *Patrique* neceſſum fuiſſe ſatis fieri?
Si *ſic*; Quis ipſi ſatisfecerit?
Sin *minus*; Cur minus? & quare *Patri* qui idem numero *Deus* dicitur, qui *Chriſtus* eſt, magis debuerit ſatisfieri; quam *Chriſto*.

7. Quan-

7. Quandoquidem *Chriſtus* verus homo dicitur 1.Tim. 2, 5. An ut homo propriam ſubſiſtentiam habuerit, ut nos habemus?

Si *Sic*; An *Trinitas* non degeneret in *Quaternitatem*, conſtantem ex *Patre*, *Chriſto Deo*; *Chriſto homine*; & *Spiritu S.*?

Si *non*; An *Chriſtus* qui nobis fratribus ſuis per omnia ſimilis dicitur *Hebr*. 2, 17. excepto peccato, nobis non diſſimilis, ac imperfectior homo fuerit quam nos ſumus, qui propriam ſubſiſtentiam habemus?

8. Quoniam *Chriſtus* verus homo eſt, nobis fratribus ſuis per omnia ſimilis; Qui poſſit æternus *Altiſſimus Deus* eſſe, cum unus *Chriſtus* tum geminus ſit, alius, & alius; nam, ſi æternus *Altiſſimus Deus* Creator, & temporalis ejus creatura infinitè diſtantes, non ſint alius, & alius; qui tandem erunt alius, & alius?

Si dicatur illos duos coaluiſſe in unam perſonam, nihil eſt? cum *Verbum Dei* id non doceat:
Cum etiam impoſſibile ſit, æternum, inviſibilem, immortalem *Iehovam* Creatorem, cum hac temporali, viſibili, mortali, & finitâ creaturâ, coaluiſſe in unam perſonam:

Petrus, & *Paulus*, qui ambo finitæ creaturæ, & homines ſunt, quique ea propter magnam inter ſe convenientiam habent, non poſſunt in unam coaleſcere perſonam, in *Petrum-Paulum-hominem*, multo minus *Altiſſimus Deus* Creator, & propria ejus temporalis, viſibilis, mortalis, finita creatura, infinite diſcrepantes, in *Deum-hominem*.

9. Quoniam *Ieſa*. 44. 24. legitur, *ita inquit Iehova liberator veſter*, *ego ſum Iehova faciens omnia*, *cælum expandens per me ipſum*; & quoniam *Pater* Domini noſtri *Ieſu Chriſti* ille *Iehova* eſt, ob quam cauſam etiam in *Symbolo Apoſt*. dicitur. *Credo in Deum*

Patrem omnipotentem creatorem cœli, *& terræ*:
Quomodo dici poſſit, omnia per *Chriſtum* creata eſſe (Creatione primâ nempe, non ſecundâ, de quâ *Ioan.* 1.3.) quandoquidem *Chriſtus* alius ac *Iehova Pater Chriſti* eſt, qui creator noſter inſolidum eſt?

Quandoquidem etiam, ſi omnia ita à *Patre* creata ſunt, nihil reſtitit, quod à Filio creari potuerit?

Quandoquidem etiam unus tantum *Creator* eſt, non duo; nam, ſi Filius etiam omnia creavit, duo *Creatores* ſunt, cum id unum idemque ſit, *duo crearunt mundum*, ac, *duo creatores ſunt*; cum is ſit *Creator*, qui creavit, talesque duo cum ſint, neceſſario duos *Creatores* eſſe oporteat.

10. Quomodo *Chriſtus*, qui idem *Deus* dicitur qui *Pater* eſt, exclamare potuerit, *Deus mi, Deus mi, cur dereliquiſti me?* uti ipſum feciſſe narratur *Mat.* 27. 46. cum nemo ſeipſum deſerat, nec tali exclamatione (cum penes ſe ſit ſibi ſuccurrere) ſe ipſum invocet?

11. Si Chriſtus *Altiſſimus Deus* ſit;
Quomodo locus *Mat.* 20. 21. 22. 23. intelligendus ſit, in quo dicitur, Matrem Filiorum *Zebedæi* ad *Chriſtum* veniſſe, ac petiiſſe ut ambo Filii ſederent, unus ad dextram, alter ad ſiniſtram; *Chriſtumque* dixiſſe, id dare non eſſe ſuum, ſed id datum iri iis, quibus paratum eſt à P*atre* ſuo: cum, (ſi verum ſit, *Chriſtum* Altiſſimum Deum eſſe, eundem nempe *Deum* qui P*ater* eſt) id dare tam penes ipſum, quam penes P*atrem* fuerit?

Si dicatur, *Chriſtum* negare, id penes ſe eſſe reſpectu humanæ ſuæ naturæ; rurſus nil dicitur, quia 1. ſapientior fuit *Chriſtus*, quam qui ita reſponderet cum ſciret, fœminæ facile tum eſſe reſpondere, *Domine*, non peto hoc à te reſpectu hujus, aut illius naturæ, ſed peto hoc à te, ut ab omnipotente perſona, & Domino noſtro.

2. Quia abſolute loquitur *Chriſtus*, nullam di-

 ſtinctio-

ſtinctionem faciens inter humanam, & divinam naturam, neque dicit, quid reſpectu hujus naturæ poſſit, reſpectu illius non poſſit.

12. Cum à *Thoma Aquinate*, & aliis *Trinitariis Chriſtus Deus*, dicatur major *Chriſto homine*; *Quæritur*, An *Chriſtus* duplex ſit, infinitus, & finitus quorum unus Creator dicitur, alter creatura?

13. Quid opus fuerit, ſi altera *Chriſto* fuerit natura, divina nempe, quâ omnia ſibi largiri poterat, ut ab ipſo, in diebus carnis ſuæ deprecationes & ſupplicationes offerrentur ad *Patrem* ut a morte ſervaretur. quod Author epiſtolæ ad *Hebræos* factum dicit *cap.* 5.7.?

14 Qui fiat, ſi altera *Chriſto* fuerir natura, per quam totum mundum creaſſe, ac creata omnia verbo potentiæ ſuæ ipſum portare poſſe putetur, quod crucem, creaturam ſuam, cum ad ſupplicium duceretur, portare nequiverit?

15 Cum opera *Trinitatis* ad extra dicantur indiviſa, ac *Mediatio* inter ea cenſeatur;
Quare *Chriſto* ſpeciali modo tribuatur? hic enim *œconomiâ Mediator* dicitur à *Profeſſoribus Leydenſibus*, *Synop* Cap. 29. *Theſ.* 6.

Ubinam etiam locorum de *œconomia* hac in *Sacris* quicquam legatur?

16 An opera quæ competunt *Patri*; competant etiam *Filio*.

Si *non*; Quomodo *Filius* poſſit eſſe idem numero *Deus* qui *Pater* eſt?

Si *omnino*; An igitur *Filius* ex eſſentiâ ſuâ etiam potuerit gignere *Filium*, ut *Pater* gignere potuiſſe dicitur?

3. Super *Spiritu S.*

1. CUm *Pater* Domini noſtri *I. Chriſti Spiritus* & *S.* quidem *Spiritus* ſit; Qui poſſit dari alius qui tertia perſona, ac *Spiritus*, & *S.* quidem *Spiritus* dicitur; cum unus tantum *Spiritus S.* detur, qui *Deus* ſit, non vero duo?

2. Quomodo *Spiritus S.* poſſit dici tertia ordine perſona, cum *Pater* ſit *Spiritus*, & *S. Spiritus*, ac ſit prima perſona?

Cum etiam locus *Mat.* 28. 19. ubi tertio loco collocatur, hunc ordinem non probet, quandoquidem interdum in primo loco collocatur, ut *Eſa.* 61. 1. *Spiritus Domini Iehovi ſuper me.*
Interdum (ex opinione multorum) in ſecundo, ut *Apoc.* 1. 4. 5.?

3. An *Spiritus S.* ſit genitus, An, ingenitus?
Si genitus; An ſit *Filius*?
Si ingenitus; An ſit *Pater*?
Si neque genitus, neque ingenitus ſit, ſed ex duabus infinitis perſonis (ut opinio eſt) ab æterno ut infinita perſona proceſſerit;
Quæ differentia ſit inter *genitum eſſe*, & tali modo *procedere*, cum differentia illa maxima dicatur?

4. Quandoquidem proceſſus etiam *Filio* adſcribitur, imo *æternus proceſſus*, ut *Trinitatis* defenſores opinantur, quia *Mich.* 5. 1. dicitur, *proceſſus ejus ſunt ab æterno, à diebus ſeculi*;
Quæritur, Quomodo *proceſſus* (ſeu *procedere*) poſſit eſſe *characteriſtica* proprietas *Spiritus S.* per quam *Spiritus S.* ut per characterem, & infallibile ſignum cognoſcatur?

5. Num aliquo *S. Scripturæ* teſtimonio hæc *Trinitariorum* quorundam opinio probari poſſit; nempe *Spiritum S.* ab æterno è *Patre*, & *Filio* proceſſiſſe

&

& etiammum procedere, per eorum *voluntatem*, ut *Filius* dicitur à *Patre* genitus per *intellectum*?

Si *omnino*; An igitur *Spiritus S.* (cum voluntas Dei libera ſit) potuerit eſſe; & non eſſe?

Sin *minus*; An igitur invito *Patre*, & *Filio* ab æterno proceſſerit, & etiamnum procedat?

6. A quo *Spiritus S.* ſteterit, cum Deus mundum reconciliaret ſibi, de quâ reconciliatione legitur, 2. *Cor*. 5. 19. An à *Patre*; An à *Filio*?

Si à *Patre*, An igitur cum *Patre* generi humano iratus fuerit, ut *Pater* iratus fuiſſe dicitur?

Si *ſic*; Quis ipſum per Satisfactionem placaverit, ut *Pater* placatus dicitur?

Si à *Filio*; An igitur cum *Filio* generi humano reconciliatus fuerit?

Si ab utroque; An ſimul iratus, & reconciliatus fuerit; iratus cum *Patre*; reconciliatus cum *Filio*?

7. Si *Spiritus S.* procedat è *Patre* & *Filio*, ac ejuſdem numero eſſentiæ cum illis ſit;

Quid ni debeat dici *Pater*, & *Filius* ſimul, cum eſſentia Patris, ſit *Pater*; & eſſentia Filii, *Filius*: *Summus* enim *Deus* per eſſentiam eſt is qui eſt, ac præter eſſentiam (quoniam eſt ipſa ſimplicitas) nihil eſt?

8. Quomodo *Spiritus S.* qui procedere dicitur è *Patre*, & *Filio*, poſſit dici αὐτόθεος, *Deus à ſe*; id enim ſi verum ſit, perſona divina (ſeu *Deus*) per *Patrem*, & *Filium* eſt dicendus?

9. Si *Spiritus S.* tertia perſona qui dicitur, *Altiſſimus Deus* ſit;

Quomodo *Chriſtus*, uti legitur *Mat*. 11. 27. dicere potuerit, *nemo novit filium*, *niſi* Pater, *neque Patrem quiſquam novit*, *niſi filius*; cum præter *Patrem* tum *Spiritus S.* etiam novit *Filium*; & præter *Filium* etiam *Spiritus S.* novit *Patrem*?

10. An opera quæ *Filio* competunt, competant etiam *Spiritui S.*

Si

Si *non*; Quomodo *Spiritus S.* idem *Deus* eſſe poſſit, qui *Filius* eſt?

Si *ſic*; Qui *redimere*, ut et *judicare vivos & mortuos*, *&c.* quæ opera *Filio* competunt, *Spiritui S.* competant, cujus non eſt, *redimere*, & animam ſuam redemptionis pretium dare, neque *vivos & mortuos judicare*, ſed *ſanctificare*?

DUBIA THEOLOGICA,

in Specie *Reformatis*

mota.

1. QUomodo *Reformati* ab Enthuſiaſmo excuſari poſſint, qui in *Confeſſionis* ſuæ *Articulo* V. docent *Spiritum S.* in cordibus ſuis teſtari, libros *Sacros* & *Canonicos* a Deo eſſe profectos?

Unde etiam ſciant *Spiritum* S eſſe eum qui id teſtetur, & non potius alium quemvis?

Denique, An id non ſit cum *Pontifice Romano* velificari, affirmante, ſe *Spiritum* S. habere in ſcrinio pectoris, per quem infallibilis ſit?

2. Quomodo *Reformati* in *Confeſſionis Artic.* 9. docere poſſint, *Trinitatis* doctrinam, jam inde ab *Apoſtolorum* ætate, in hunc uſque diem, in verâ Eccleſiâ ſemper fuiſſe aſſertam, & conſervatam, adverſus *Judæos*, *Muhammedanos*, alioſque; cum S. *Scriptura* id non doceat: nec Scriptor aliquis fide dignus id docere poſſit; 1. quia *Articulus* de hodiernorum Scholaſticorum *Trinitate* tempore *Apoſtolorum* nondum notus erat:

2. Quia nuſquam apparet, *Judæis* tempore *Apoſtolorum* ab aliquo, ſive infallibili, ſive fallibili Docto-

re

re Chriſtiano, litem ſuper ea doctrina motam fuiſſe; multo minus *Muhammedanis*, qui originem habent a *Muhamethe*, Anno Aræ Chriſtianæ 600. aut circiter eum demum nato?

3, Cum *Reformati* credant, I. *Chriſtum* ſecundum naturam divinam unigenitum Dei filium eſſe, uti confitentur in *Confeſſionis Articulo* 10: *Quæritur*, Qui credere poſſint, ipſum eſſe αὐτόθεον, *Deum per ſe*, & per conſeq. *Altiſſimum*; nam ſecundum divinam naturam genitum eſſe, & eſſe αὐτόθεον, *Contradictoria* ſunt, cum id quod genitum eſt, ſit ab alio; qui αὐτόθεος eſt, ſit a nullo?

4. Quâ ſpecie veri *Reformati* dicere poſſint in *Confeſ. Artic.* 15. infantes in matris utero originali peccato eſſe pollutos, cum 1. embryonum, & nondum natorum non ſit peccare, ſed hominum natorum:

2. cum omne peccatum ſit voluntarium, cujuſmodi embryonum, & nondum natorum non eſt, quorum voluntas nondum nata eſt, ut ipſi nondum nati ſunt?

5. Cum *Chriſtus* veram naturam humanam non tantum, ſed & veram hominis animam aſſumpſit ut verus eſſet homo, quemadmodum *Reformati* confitentur eum aſſumpſiſſe *Confeſ. Artic.* 18. *Quæritur*, Quo pacto ab ipſis negari poſſit, *Chriſtum* propriam ſubſiſtentiam humanam habuiſſe cum anima corpori adunari nequeat quin ex unione illa verus homo, qui propriam ſubſiſtentiam humanam habeat, exiſtat?

6. An indecorum non ſit, credere, naturam divinam humanæ ſemper unitam permanſiſſe etiam cùm *Chriſtus* jaceret in ſepulchro, uti *Reformati* credunt, *Confeſ. Artic.* 19. cum inde ſequatur, *Chriſtum*, quem ante mortem *Deum-Hominem*, *een God-Menſch* fuiſſe ſtatuunt, a morte *Deum-cadaver*,

een

een God-Romp eſſe factum, cum homo mortuus non amplius ſit homo?

7. Cum *Reformati* in *Confeſ. Artic.* 20. dicant ſe credere, Deum juſtitiam ſuam erga filium ſuum, quem peccatis noſtris onerarat, declaraviſſe; An illâ credulitate ſuâ *Deum* injuſtitiæ non inſimulent, cum mera id injuſtitia ſit, inſontem loco ſontis verè, & proprie punire, inque eum, qui omni gratiâ & favore dignus eſt, iram & furorem omnem, dimiſſis nocentibus, effundere?

8. Quâ ratione *Confeſ. Artic.* 21. ſtatuere audeant, *Chriſtum* in ligno crucis ſe obtuliſſe, quare paſſim in *Scriptis* dicant; crucem Altare fuiſſe, in quo *Chriſtus* oblatus ſit, cum id ſit crucem ſtatuere majorem ipſo *Chriſto*, ac proinde ſummam fatuitatem & cæcitatem ſapiat, *fatui & cæci* (inquit *Chriſtus*) *nam quid majus eſt, donum, an altare, quod ſanctificat donum, Mat.* 23. 19.

9. Cum *Reformati Confeſ. Artic.* 24. credant veram fidem hominem regenerare;

Quæritur, An igitur fides ſalvifica regenerationem præcedat, & in homine irregenito eſſe poſſit?

10. Cum eodem *Articulo* dicant, bona opera ad nos juſtificandos in cenſum non venire, ac interim ſtatuant, hominem ex fide juſtificari,

Quæritur; An *contradictoria* non dicant, cum fides ſalvifica (ſeu) juſtificans non ſit, neque concipi quidem poſſit abſque bonis operibus, fidei hujus animâ & formâ, cum ſine illis non viva, ſed mortua ſit, ac non magis fides, quam homo mortuus homo ſit?

11. Qua ratione *Reformati* eodem *Articulo* dicant, ſe nullum opus facere poſſe, quod non ſit carnis vitio pollutum, ac proinde pœnis dignum; cum de *Zachariâ*, & *Elizabetha* legatur, ipſos fuiſſe juſtos, & ambulaſſe in omnibus præceptis Domini inculpate, *Luc.* 1. 6.

Cum

Cum etiam *Paulus* affirmet, ſe omnia valuiſſe pe eum, qui ipſum corroboravit, nempe *Chriſtu* *Philip.* 4. 13. qui *Paulus* fidelibus precatur, ut Deu pacis ipſos ſanctificet totos: integerque ipſorum ſpi ritus, & anima, & corpus inculpate in adventur Domini *J. Chriſti.* ſerventur; addens, *fidelis eſt qu vocavit vos, qui etiam id efficiet*, 1. *Theſ.* 5. 23, 24. ?

12. Cum *Sacramenta* Signa, ac Sigilla duntaxa ſint; Quomodo *Reformati Confeſ. Artic.* 35. dice re poſſint, id quod comeditur, eſſe proprium, naturale corpus *Chriſti*, idque quod bibitur, pro prium ejus ſanguinem?

13. An *Reformati* merito exprobrent *Pontifici* fidem implicitam, cum ipſi doceant, *Trinitaten* eſſe myſterium, longe ſuperans captum humanun & quamvis ſit *myſterium*, fide eſſe tenendam, adorandam?

14. Quo jure *Papam Romanum* dicant *Anti chriſtum* illum magnum, qui idem fundamentur Religionis, *Trinitatem* ſcil.(hæc enim fundamen tum Religionis, & error circa eam fundamentali dicitur) habeat cum ipſis?

15. Cum *Reformati Confeſ. Artic.* 15. ſupponar per *Baptiſmum* peccatum originale non penitus qui dem eſſe ablatum, tacite innuentes aliquatenus ſal tem per eum eſſe ablatum;

Quæritur, unde *effectus* ille *Baptiſmi*, ablatio ſci partialis illius peccati probetur?

16. Quo fundamento dicere poſſint, omnem ſ conſolationem reperiri in vulneribus *Chriſti Confe Artic.* 21. cum potiſſima conſolatio reperiatur in vi ta, reſurrectione, in cœlum aſcenſione, & ſeſſic ne, ad dexteram Dei, ſecundum *Rom.* 5. 10. ?

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

F I N I S.